

Posudek oponenta diplomové práce

Magisterský program RS UK FHS v Praze

Název práce: **Informovanost veřejnosti o problematice epilepsie v Městské nemocnici v Litoměřicích**

Jméno studenta: **Bc. Markéta Karlová**

Zaměření studia: řízení

Posudek vypracoval(a): Jiří Šafr

Datum: 11. 9. 2013

Tématem diplomové práce je sociální kontext onemocnění epilepsií. Cílem práce je zjistit, zda je veřejnost dostatečně informována o této nemoci, jak na epileptiky nahlíží, a zda je připravena poskytnout první pomoc v případě epileptického záchvatu. Diplomovou práci jsem již hodnotil, neboť jde o přepracovanou verzi textu, jenž byl neúspěšně obhájen v ZS 2012. Dále se tedy omezím pouze na zhodnocení provedených změn.

Diplomantka se pokusila text přepracovat tak, že se snažila reagovat na většinu mých výtek. Především výrazně zkrátila pasáž věnovanou medicínským aspektům epilepsie, a kvantitativní výzkum doplnila o polostrukturované rozhovory. Přesto musím bohužel konstatovat, že některé zásadní nedostatky práce přetrvávají. Zejména pokud jde o první přehledovou část. Ta trpí určitou povrchností (alespoň do strany 20). Čtenář má zde před sebou pouze útržkovitý výklad pojmů bez jakékoliv tematizace či výkladové linky, argumentace proč se jednotlivými pojmy autorka zabývá, jak vyplývají jeden z druhého. Jde o jakýsi kaleidoskopický výčet pojmů. Protože máme v názvu slovo „informovanost“, tak se věnujeme definici „informace“, jejich získáváním či výzkumným přístupům k jejich sběru. Pro kvalitní text prostě nestačí „jít jen po klíčových slovech“ a uvádět pouze jejich výčtové definice. Kuriózní zde je, že významný myslitel frankfurtské školy T. Adorno, je citován v souvislosti, kdy je popisován Internet jako klíčový informační zdroje (do budoucna se usuzuje, že internet bude medium číslo jedna). Podotkněme, že Theodor Adorno zemřel v roce 1969, tedy dávno před vznikem a rozšířením Internetu jakožto informační dálnice. Ostatně, proč se autorka vůbec zabývá pojmem informační společnost?

Povrchnost této části je patrná vedle textu v podkapitole 1.1.6 Využití informací – učení (s. 16) také v podkapitole 1.1.5 Výzkumné přístupy ke sběru informací (s. 15) – na jedné stránce je čtenáři výčtově předložena zcela utilitární (učebnicová) informace o to, že výzkum informovanosti lze provádět trojím způsobem (pozorováním, rozhovorem a dotazníkem), kdy každý z nich je podrobněji definován. Proč byla tato pasáž do textu diplomové práce zařazena? Diplomantka sama používá pouze poslední z nich (dotazník), té se tedy měla věnovat podrobněji a na jiném místě v kapitole pojednávající metodologii vlastního výzkumu, zejména pokud jde o měření znalostí a předsudků (což je vskutku náročná disciplína). Zkratka chybí jakákoliv argumentace, niť – linka, která by precizovala problém, jímž se diplomová

práce zabývá. Tématem je přeci především osvěta ve vztahu k epilepsii, znalosti první pomoci (problematika předsudků byla doplněna). A tak vzhledem k cíli práce se čtenáři dostává podnětné informace až na straně 34 - 1.5.5 Využití edukačních materiálů v praxi.

Shrnuto a podtrženo. Vycházím-li z mého prvního posudku a zhodnotím-li posun práce oproti předešlé verzi, nezbyvá než konstatovat následující. Zprv, přepracování úvodní přehledové části se příliš nedařilo (viz výše). Zadruhé, doplnění postupu operacionalizace (s. 38) je velmi stručné a nepřiliš konkrétní, zejména pokud jde o konstrukci měření předsudků, nicméně hlavní logika v textu naznačena je (sice později na straně 39). Doplněna byla také informace o zkoumané populaci, byť je otázkou, jakou má obecnou relevanci skutečnost, že „veřejnost jsou jakékoliv dospělé osoby se vztahem k Městské nemocnici v Litoměřicích“ (tj. pacienti, návštěvy). Zobecnitelnost výsledků tak zůstává problematická. Zatřetí, analytické zpracování dotazníkového šetření doznalo klíčového vylepšení – hypotéza 1 je ověřena pomocí kontingenční tabulky (s. 68), podobnou vlastní tabulku by si jistě zasloužila i hypotéza 3. Výsledek je jasný, platnost hypotézy je (technicky vzato) přesvědčivá. Přesto zde musím upozornit, že interpretovat absolutní četnosti (na str. 69: 60 vs. 3 chybných odpovědí) je zavádějící, neboť skupiny s/bez epileptika ve svém okolí jsou rozdílně veliké, k interpretaci tedy můžeme použít pouze relativní četnosti (procenta) pro jednotlivé dimenze (otázky). Čtenáři se také nedostane obecnější interpretace, co výsledek znamená a proč to tak je. Oceňuji doplnění interpretací výsledků kvantitativního šetření pomocí tří polostrukturovaných rozhovorů s lidmi, kteří mají zkušenost s epileptickým záchvatem u někoho z jejich okolí. Jde jednoznačně o největší vylepšení oproti původní verzi, byť přínos je informačně omezený, neboť k nějakému hlubšímu rozboru zde nedošlo, jedná se v podstatě o pouhé přitakávání výsledkům dotazníkového šetření.

Otázky k obhajobě

Jaké zajímavé poznatky přinesly rozhovory s lidmi, kteří prodělali zkušenost s epileptickým záchvatem u někoho v jejich okolí? (Byť se jedná o rozsahem tak hloubkou omezená data.)

Celkové hodnocení práce

Předložený text splňuje formální podmínky pro přijetí diplomové práce. Oproti předchozí neúspěšně obhájené verzi došlo ke změnám. Přepracování přesto nevedlo k výrazně lepšímu výsledku. S ohledem na výše uvedené námitky, **magisterskou práci Markéty Karlové doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení “dobře”**.

Podpis: